

Bohoslužby 2.8. kázání: Žalm 29 (EH)

1 Davidův . Přiznejte Hospodinu, synové Boží, přiznejte Hospodinu slávu a sílu.

2 Přiznejte Hospodinu slávu jeho jména, v nádheře svatyně klanějte se Hospodinu.

3 Hospodinův hlas burácí nad vodami, zahřímá Bůh slávy, Hospodin nad mocným vodstvem.

4 Hospodinův hlas je plný moci, Hospodinův hlas je plný důstojnosti.

5 Hospodinův hlas poráží cedry, Hospodin poráží cedry libanónské.

6 Nutí poskakovat Libanón jak býčka, Sirjón jako mládě jednorožce.

7 Hospodinův hlas křeše plameny ohně.

8 Hospodinův hlas nutí poušť svíjet se v křeči, Hospodin nutí svíjet se v křeči poušť Kádeš.

9 Hospodinův hlas nutí laně k porodu, sloupává z lesních stromů kůru a vše v jeho chrámu volá: „Sláva!“

10 Hospodin trůnil nad potopou, Hospodin bude trůnit jako král navěky.

11 Hospodin dává svému lidu sílu, Hospodin žehná svůj lid pokojem.

Kázání

Proč jste sem dnes přišli? Mnozí chodíte pravidelně. Přišli jste protože je neděle? Ze zvyku? Možná jste přišli, abyste se viděli s přáteli. Nebo jste se přišli podívat ze zvědavosti? K Salvátorovi - když je to léto. Ať už jste ale dorazili z jakéhokoli důvodu - je to jen náhoda, že tu právě tady a teď jste? Co vás donutilo vstát o prázdninách tak brzo a vyrazit do kostela v tak krásný den, když jste mohli v klidu zůstat v posteli, nebo jít někam na výlet? Bůh – sešli jsme se tu na Boho-službě, protože věříme na Boha, protože věříme Bohu. Co to ale je zač - ten náš Bůh? Kdo to je?

Abramovi se kdysi představil jako ten, který slibuje novou a krásnou budoucnost. Abram si vesele žil svůj život, když v tom se mu stalo něco, co ho změnilo, co ho vypudilo z pohodlného života. Bylo to, jako by na něj někdo promluvil, jako by Abram slyšel cosi... Něco jako... něco jako hlas. Najednou se Abramovi otevřela nějaká komůrka v srdci a on jako by uviděl, že se mu otevírá nová budoucnost. Ten zdroj, který v něm rozechvěl struny naděje, byl Bůh.

Mojžíšovi se tento Bůh naopak představil v hořícím keři jako: „Jsem, který jsem“. Byla to slova? Bylo to vidění? Slyšel hlas? Něco mu secvaklo v hlavě?

Tento Bůh, skrytý, se vymyká lidskému uchopení. Každá představa: „Bůh je takový a takový“ – vždy nutně vede k nějaké velmi omezené karikatuře. Asi tak, jako bych vám chtěla namalovat portrét a nakreslila bych kolečko a pár čárek. Jenže problém s námi lidmi je, že to ani jinak neumíme. Zkušenost setkání s tím pradávným a archetypálním: TY se snažíme nějak vyjádřit, protože nás proměňuje a rozechvívá nás v samém základu bytí – chceme vypovědět o setkání, které mění život a otevírá novou budoucnost. Ovšem chceme-li vůbec mluvit o Bohu a s Bohem, jsme odkázáni jen a pouze na ty na obrazy.

Mistři takových obrazů jsou v Bibli žalmisté. Mluví o Boží ruce, která nás vede, o Božích křídlech, pod kterými se můžeme schovat, o Božích očích, která vidí, co se děje na zemi, o Božím uchu, které naslouchá. O Božích nozdrách, z nichž srší oheň a dým. Bůh asi nemá křídla, ani oči, ruce a ani ohnivé nozdry, ale dávní lidé popsali těmito obrazy svoji zkušenost, když se s tím jiným, s tím „jsem, který jsem“, setkali. I my dnes těmito obrazům rozumíme, protože také my známe toho samého Boha a působí na nás. Když čteme tato vyjádření, rezonují nám uvnitř, něco v nás rozechvívají. A pro tuto rezonanci máme také další obrazné vyjádření - říkáme, že slyšíme Boží hlas.

Ne vždy ale člověk chce slyšet boží hlas. Podle mnoha biblických svědectví je totiž poměrně strašidelný. Adam s Evou v ráji poté, co okusili jablko, po kterém měli být jako Bůh, poznali, že jsou nazí a tak se raději oblékli. Když vtom uslyšeli Boha. Podle Genesis neslyšeli jeho kroky, ale jeho hlas. Bůh je hledal. Jako dvě nezbedné děti se schovali v křoví a hráli si s Bohem na schovávanou. Jenže když se jich Hospodin zeptal: Kde jsi? tak museli vylézt. Kde jsi? Jednoduchá otázka - a tak strašně těžká odpověď. Kde jsi, človče? Hospodin se často ptá. Nenudí dlouhými monology, to děláme jen my, lidé. Hospodin se také ptá Kaina: „Kde je tvůj bratr?“ Také se ptá Jonáše: „Je dobře že tak planeš? Nemám se smilovat nad zmatenými lidmi a dobyt看kem?“ - Bůh moc nemluví, ale když mluví, stojí to za to. Bůh třeba totiž také řekl: „Budiž světlo“ a podívejte se, jak to dopadlo. Hospodinův hlas je plný moci, Hospodinův hlas je plný důstojnosti, křeše plameny ohně, naše slunce zapálil jako svíčku.

Hospodin nepotřebuje hřímat, nepotřebuje křičet, stačí, když zašeptá a člověk jakoby prohlédnul a změnil směr svých kroků, změnil své směřování. Něco by nám o tom mohl říct prorok Eliáš, jeden z největších proroků, kteří kdy žili. Eliáš zaslechl hlas tichý a jemný v největší depresi svého života, ve chvíli, kdy neměl ani na to pořádně vstát z úkrytu, ve chvíli, kdy byl zahrán do kouta. Hospodinův šepot probudil proroka Samuele uprostřed noci. Probudil ho nejen ze spánku, ale také z původního nasměřování. Hospodinův šepot je totiž mocnější než ten nejhlasilitější hurikán.

Málo jevů v našem světě je hlasitějších než bouře na moři. Zkuste si něco říci, když se převalují hory mořských vln. Žalmista ovšem říká: „Hospodinův hlas burácí nad vodami, zahřímá Bůh slávy, Hospodin nad mocným vodstvem.“ Cokoli v tomto světě křičí a útočí na nás, cokoli se přes nás a na nás valí, v čemkoli se topíme, Hospodinův hlas je nejen hlasitější, ale i mocnější. Bůh přece řekl oceánu: „zde se složí tvé nespoutané vlnobití, smíš dojít jen sem a dál už ne.“ V Jobovi čteme, že Bůh zavinuje oceán chaosu do plenek. Hospodin ty největší vlny, co si dovedeme představit osedlává jako koníka, surfuje na nich a jeho šepot klidní i ta nejničivější tsunami. Hospodinův hlas je totiž

mocnější než cokoli stvořeného. Hospodinův hlas totiž tvoří. Vzpomeňte si na verše, kterými jsme dnes zahájili bohoslužbu: "Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem. Jako hrází drží pohromadě mořské vody, vodstva propastí uložil v zásobnicích."

Proč jsme sem dnes přišli? Přišli jsme se dnes schovat do stínu křídel Boha, který je mocnější, než jakákoli hradba valícího se chaosu. Stačí, aby do těch burácejících smrtonosných vln jen zašeptal, a naše duše budou rezonovat, ať už jsme kdekoli. Jeho hlas se nese po hladině do všech končin světa. Nikdo mu neunikne, nikdo se mu neztratí. On vidí naše světlice a slyší naše SOS.

Jedna taková ošklivá bouře přepadla učedníky na loďce, když Ježíš spal na palubě. Co jiného by také měl dělat, že?! Proč máte strach, malověrní? Ptá se jich Ježíš. Věřte v Boha, věřte i ve mně. Proč se bojíte? Bojíte se těch vln? Vždyť je to jen stvoření. A jestli jste se báli Boha v zahradě a schovali jste se do vln před jeho hlasem, je možná na čase vylézt ven a schovat se přímo u něj. Nemusíme se vrhat do vln, můžeme si přisednout na záchrannou loďku k Božímu Synu. Už se nemusíme schovávat jako Adam s Evou v ráji, když slyšíme jeho hlas. Můžeme vylézt z roští, přiznat se, že jsme zabloudili a zbloudili a že jsme se báli. Můžeme vylézt z roští a schovat se raději pod jeho křídly. On totiž nenastoupil žádný nový a hodnější Bůh, jen sestoupil ten, který tu už byl od počátku v nám lidem přístupnějším způsobu. Otevřel nám cestu do svého náručí. Bůh mluvíval mnohými způsoby a v posledním čase promluvil ve svém Synu. On, Ježíš, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno... také... svým mocným slovem.

Proč jste sem dnes přišli? Byla to náhoda? Nebo vás někdo zavolal? Nepotřebujete se jen přijít schoulit do stínu křídel strašidelně mocného a přitom tak hodného a krásného Boha?

Pořad bohoslužeb

Píseň 33,1 a 2

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého vítejte na dnešních bohoslužbách. Milé sestry, milý bratři milost vám a pokoj od našeho nebeského Otce.

Slyšte slova ze žalmu 33

Nebesá byla učiněna Hospodinovým slovem, dechem jeho úst všechen jejich zástup. Jako hrází drží pohromadě mořské vody, vodstva propastí uložil v zásobnicích. Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu, on je naše pomoc, náš štít. Z něho se raduje naše srdce, my doufáme v jeho svaté jméno. Tvoje milosrdenství buď, Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme!

Píseň 178 Krásná je modrá obloha

Modlitba

Náš drahý Bože, náš stvořiteli, náš Otče, ty jsi nás zavolał do bytí. Ty jsi nás dnes probudil a dovedl až sem, tys nás sem zavolał, abychom tu byli s tebou a pospolu, zde jsme doma, u tvých nohou, ve stínu tvých křídel. Tvůj vzácný hlas nás zavolał, nepřišli jsme sami od sebe, ale protože jsi nás vylákal, na tvé zavolaání jsme přišli. Naše kroky a naše duše jsou neklidné, když samy tápou, než promluvíš. Navštiv nás, promlouvej k nám, ať naše duše mohou spočinout, sklidni nás, utiš nás. Ozvi se nám na této zastávce našich cest - ať již jdeme správně nebo tápeme, chceme vědět, co máme dělat, jak jít dál, a kudy. Soustřeď naše smysly na sebe, pomoz nám ti naslouchat. Vždyť tvůj tichý hlas proměňuje náš život, navzdory zklamáním v tomto světě nás neopouštíš. Promluv k nám a budeme zavlaženi a bude nám dobře. Amen

čtení Žd 1,1-3

Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všecko svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech

Píseň 440 ozvi se

Po krátké mezihře zpíváme píseň

257 Jen s tebou

KONFITEOR

Požehnaný Bůh, který odpouští naše přestoupení a dluhy! Milé sestry, milí bratři povstaňme nyní ke společnému vyznání vin, přednesme Bohu s důvěrou v jeho milosrdenství své nedomyšlené a špatně rozehrané příběhy a složme svá břemena u jeho nohou ve zповědní modlitbě.

Všemohoucí Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista, Přiznáváme se před tvou tváří ke svým dluhům, které máme vůči tobě, i svým bližním, vůči tvému stvoření i sobě samým. Často hřešíme v myšlení... ve slovech... i skutcích. Chtít dobro dokážeme, ale činit už ne. Tolikrát jsme upadli, tolikrát jsme nekonali, co jsme měli konat, tolikrát jsme mlčeli, když jsme měli mluvit a mluvili, když jsme měli mlčet. Tolikrát jsme ti nevěřili a spoléhali se na svoji rozumnost, tolikrát jsme si mysleli, že jsme lepší, než ti druzí. Tolikrát jsme si hráli na tebe a nevzdali ti chválu, která ti náleží. Tolikrát jsme poslouchali více své srdce a jeho nevíru, než vábení tvé lásky a naděje. Tolikrát jsme následovali cizí hlasy, utíkali se před tebou, místo toho, abychom odpověděli na tvé zavolaání.

Kdo se přiznává ke svým hříchům - ať řekne: Vyznávám.

Vyznáváme však také svoji víru ve tvoji lásku, která překonává množství hříchů. Spoléháme se na tvé milosrdenství, protože jsme poznali, že ze své snahy se nedokážeme vykoupit ze svých vin. Věříme ve vykoupení, které k nám přichází jen a pouze od tebe skrze tvého jednorozeného Syna. Věříme, že jsi nás oslovil a zavolał tak

jako voláš celý svět, věříme, že u tebe máme odpuštění a život věčný.

Kdo věří v spásu, která přichází od Boha skrze jeho Syna - ať řekne: Věřím

Nás zavolał jsi Pane a proto jsme sem přišli, za Tebou, schoulil se pod tvými křídly, protože věříme ve tvé odpuštění.. Ty jsi milosrdný Bůh, k tobě můžeme přijít ve své otevřenosti, ve své nahotě. Ty už jsi dávno věděl, kam jsme se ti zatoulali, jaké vlny námi zmitají a nenechal ses jimi odradit. Dříve než bychom si to mohli zasloužit, poslal jsi k nám svého Syna, aby nám daroval odpuštění. Děkujeme ti, že nám daruješ nové šance a prosíme tě, uč nás být milosrdnými a odpouštět těm, kdo se proti nám provinili. *Svoji ochotu odpustit vyznejte slovy: Odpouštím, s pomocí Boží.*

SLOVO MILOSTI

Na Naše vyznání odpovídá náš Bůh toto: „Já, sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu. (Iz 43,25) „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (J 3,16);

A tak už sestry bratři nakolik to jen dokážeme nedopřávejme sluchu starým křivdám, odpouštějme sobě i druhým to, co nám brání na cestě ke vzájemné lásce a k budování Božího království mezi námi – to skrze Ježíše Krista našeho Pána – Amen

POZDRAVENÍ POKOJE: Shromáždění jako ti, kdo odpověděli na Boží milosrdné volání, smíření s Bohem a vysvobození jeho odpuštěním, pozdravme se na stvrzení našeho vzájemného odpuštění pozdravením pokoje.

CREDO Vyznejme svou víru slovy Apoštolského vyznání víry, tak jak to dělají sestry a bratři po celém světě.

USTANOVENÍ

Vyslechněte nyní slova ustanovení večere páně podle Pavlovy epistoly Korintským:

Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to číňte na mou památku.“

Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to číňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

MODLEME SE:

Pane, náš Otče, děkujeme ti za dar tvé lásky, za dar tohoto jídla, ve kterém se s námi setkáváš. Děkujeme ti, že jsi nás zavolał a sjednotil u tvého stolu. Děkujeme, že z tvé ruky smíme přijímat stále nový život a jít spolu s těmi, které jsi nám světil. Sestup mezi nás svým duchem ať jsme jedno tělo a jedna duše v Kristu, jako živá oběť k chvále tvé slávy. Chválíme tě, že tento kalich nevysychá a že toto víno nedochází, že u tebe je hojnost života.

Volejte společně k Bohu Otci, jak nás to naučil Ježíš: OTČE NÁŠ

POZVÁNÍ a tak pojdte, neboť všechno je již připraveno.

Slavit VP budeme v jednom kole. Pro ty, kdo nechtějí přijímat ze společného kalicha, jsou na stole páně nachystané kalíšky. Ke stolu Kristovu jsou bez rozdílu církevní příslušnosti zváni všichni, kdo věří v jeho vykupitelské dílo a chtějí je spolu s ostatními slavit a přijímat

PÍSEŇ 399

PROPUŠTĚNÍ

Bůh neposlal svého syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Jděte v pokoji.

DĚKOVNÁ MODLITBA

Nasytění dobrými dary tvého domu, Otče, velebíme jméno Ježíš, v němž ses nám přiblížil a zjevil. Ty jsi slitovný a milostivý, shovívavý a nejvyšší milosrdný. Děkujeme ti, že s námi nenakládáš podle našich nedostatků a že nám doplňuješ ze svého milosrdenství a lásky to, co nám chybí. U svého stolu jsi nám opět otevřel své království a dal ses poznat jako pravý Bůh, naděje zoufajících, přístav ztroskotaných. Tvůj hlas nás volá k životu a staví naše nohy na pevnou půdu. Děkujeme ti za to, že nás stále voláš, stále zveš, že tvůj mocný hlas, který všechno stvořil, dává povstat k nám v Kristu k životu věčnému a povolává nás do skutečného bytí. Buď tobě sláva navěky. Amen

PÍSEŇ 163 Hospodin sám národů Bůh

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVY teď už za svět

...Prosíme tě za lidi, kteří bloudí svým životem bez cílu a naděje, za lidi, kteří před sebou nevidí žádnou vlnou budoucnost. Rozjasni nad nimi svou tvář, sviť jim na cestu a podpírej je, když padají. Smiluj se nad těmi, kdo si myslí, že si svůj život vymyslí lépe bez tebe. Kdo možná věří na tebe, ale už nevěří tobě samému. Za lidi, kteří si myslí, že si před tebou mohou zacpat uši. *K tobe společně voláme pane, smiluj se, PANE, SMILUJ SE*

Prosíme tě za lidi, kteří se za sebe stydí a tak se před tebou schovávají. Možná se jim něco nepovedlo a mají pocit, že už je k sobě nepřijmeš, že jsi jimi znechucen, že si tvoji lásku a pozornost nezaslouží. Prosíme tě za lidi, kteří si myslí, že tě nezajímají. Kéž dokáží přijmout tvoji lásku.

K tobe společně voláme pane, smiluj se, PANE, SMILUJ SE

Prosíme tě za tvoji církev, aby byla místem přijetí. Kéž nevytváříme tvoje karikatury, kéž se na naší tváři zrcadlí Boží tvář. Kéž ve tvé církvi na celém světě zní tvůj hlas. Dávej nám nést tvoji lásku a radost, odpuštění a přijetí.

K tobe společně voláme pane, smiluj se, PANE, SMILUJ SE

Prosíme tě za lidi, kteří jsou zmítáni vlnami deprese a strachu, za lidi, kteří se cítí jako ztroskotanci, osamoceni uprostřed burácejícího chaosu. Kéž jim zazní tvé slovo, podej jim svoji mocnou ruku a vytáhni je ze smrtostných vod.

K tobe společně voláme pane, smiluj se, PANE, SMILUJ SE

POSLÁNÍ

Jako slovo poslání na cestu pro posilu do dalších dní slyšte slova Evangelia

(Mat 8:25-27)

„Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!“ Řekl jim: „Proč jste tak ustrašení, vy malověrní?“ Vstal, pohrozil větrům i moři; a nastalo veliké ticho.

Kéž ztichnou všechny vaše bouře na jeho slovo.

Přijměte požehnání:

POŽEHNÁNÍ

Hospodin tě požehná a ochrání tě,

Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,

Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.’

PÍSEŇ 436